

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.919 van 12 juli 2018
in de zaak A. 225.337/XIV-37.733**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Telly Moskofidis
 kantoor houdend te 3600 Genk
 Rootenstraat 21, bus 20
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 30 mei 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 203.773 van 14 mei 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 7 juni 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ is niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest.

In het bestreden arrest wordt opgemerkt dat verzoeker op geen enkele wijze concretiseert hoe zijn persoonlijke omstandigheden van aard zijn de door hem

afgelegde verklaringen in een ander daglicht te stellen en dat hij zich beperkt tot de blote, niet-gestaafde, bewering dat hij verward en ernstig getraumatiseerd zou zijn. Waar verzoeker thans in het enige middel een theoretische uiteenzetting geeft over de impact van traumatische ervaringen op herinneringen raakt zijn uiteenzetting dan ook de grond van de zaak. Met het betoog dat hij door het UNHCR werd erkend als vluchteling, dat er een mogelijk gevaar is dat hij wordt teruggestuurd naar het land waar hij gevaar loopt en dat hij zijn problemen in het land van herkomst nogmaals wenst aan te tonen middels een verklaring van de Democratische Partij van Iraans Koerdistan, beoogt verzoeker een nieuwe beoordeling van zijn asielaanvraag en zijn vraag om subsidiaire bescherming. Ook dergelijke kritiek raakt de grond van de zaak. De Raad van State is als administratieve cassatierechter echter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden.

Wat de voorgehouden schending van artikel 3 van het EVRM betreft en het voorgehouden “mogelijk gevaar op terugsturen van verzoeker naar het land waar hij gevaar loopt”, gaat verzoeker eraan voorbij dat met het bestreden arrest enkel uitspraak wordt gedaan over zijn verzoek om internationale bescherming, zonder dat daarmee een verwijderingsmaatregel wordt genomen.

Het enige middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twaalf juli tweeduizend achttien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams